

IARȚAIT PENTRU EROII ISRAELULUI

IOM HAZIKARON la Templul Coral

O ceremonie simplă, fără patetisme, fără emfază. Omagiu de poezie și muzică pentru cei care și-au dat viața ca Israelul să trăiască. Nu nu putem bucura de Ziua Națională a Israelului, fără a ne pleca frunțile în fața jertfei supreme făcute de eroii săi. Ei sunt parte din noi nu numai în această Zi a Amintirii - Iom Hazikaron; ne însoțesc - jurământ făcut nouă înșine pentru ca nimeni să nu-și mai poată permite vreodată să mâne la moarte evrei lipsiți de o țară care să-i apere.

A fost momentul de reculegere al evreilor de pretutindeni față de ostașii căzuți în războaiele de apărare ale Israelului, față de victimele atentatelor teroriste împotriva cetățenilor israelieni - bătrâni, femei, copii. E.S. David Oren, ambasadorul Israelului în România, l-a marcat salutând prezența în incinta Templului Coral, la 7 mai a.c., a liderilor F.C.E.R., C.E.B., B'nai B'rith, A.E.R.V.H., Fundației „Lauder” România, ai Mișcării Habad în România, a unor reprezentanți ai corpului diplomatic, a atașatilor militari ai unor ambasade, a numeroși evrei bucureșteni, ca și a israelienilor prezenți în Capitală, subliniind gestul lor de loialitate față de Israel.

Continuare în pag. 2

**Declarația comună
a F.C.E.R.
și a Asociației
Organizațiilor
și Comunităților
Evreiești
din Republica
Moldova**

S-au împlinit 60 de ani de când David Ben Gurion a proclamat, la Tel-Aviv, crearea Statului Israel. Din punct de vedere istoric, termenul de existență a noului stat nu este mare, dar pentru întregul Orient Apropiat reprezintă o epocă începută la 14 mai 1948, o dată cu adoptarea Declarației de Independență. A doua zi a izbucnit primul război al Israelului, provocat de statele arabe. În acest război și în conflictele ulterioare cu vecinii, Israelul a câștigat dreptul la existență pe pământul în care s-a născut poporul evreu, unde și-a scris Biblia pe care a dăruit-o lumii.

În istoria acestui popor, cu un destin paradoxal și, în același timp, grandios, s-au produs evenimente unice, după care contemporanii devin participanți la o masivă reîntoarcere a evreilor pe pământul lor ancestral. Populația Israelului a crescut față de anul 1948 de nouă ori, ajungând la 7,3 milioane de cetățeni.

Continuare în pag. 2

PAG. 2

**Interviu
cu președintele
F.C.E.R.,
deputat dr. AUREL VAINER
Evaluări, comparații,
proiecte de colaborare**

IN MEMORIAM Dincolo de evocări

În urmă cu câțiva ani, apărea la Editura Hasefer o ediție frumos îngrijită - cu un titlu pe vreo cinci-șase rânduri, cu verzele - *Contribuția evreilor la progresul industrial în România interbelică*. S-a scris puțin, pe atunci, am scris și eu prea puțin, deși autorul lucrării era (sesizați trecutul), un bun economist și un bun prieten: AVRAM ROSEN. Da, Avram Rosen s-a stins de curând, prea puțin amintindu-și de eforturile sale în reflectarea, cu îndreptățit merit, a contribuției unor buni economiști, ingineri și tehnicieni de prestigiu la viața României. În România unui timp trecut, dar și de neuit.

Am redeschis, de curând, ultima lucrare a lui Avram Rosen și întâmplarea a făcut să poposesc tocmai asupra unui capitol privind industria extractivă petroliferă și a unui grafic, „vorbind” în limbajul cifrelor despre obolul **DOREL DORIAN** dat de specialiștii **Continuare în pag. 4**

PAG. 4

**Cel de-al 102-lea Congres
al Comitetului Evreiesc
American (AJC)**

**Reuniunea unei Diaspore
puternice și active**

Interviu cu ing. **PAUL SCHWARTZ**,
vicepreședintele F.C.E.R.

O vizită care ne onorează

Aflat în România, în cadrul unui turneu est-european, Majallie Whbee, adjunct al ministrului israelian de externe, a ținut să fie prezent în mijlocul reprezentanților comunității evreiești din țara noastră. Președintele F.C.E.R., deputat dr. Aurel Vainer, l-a informat pe oaspete despre istoria evreilor din România și despre activitatea Federației. În același timp, el l-a prezentat celor de față pe oaspete, care este și deputat în Knesset. Majallie Whbee este druz de origine, prieten apropiat al fostului premier Ariel Sharon, el însuși unul dintre fondatorii partidului Kadima, care anterior a făcut o frumoasă carieră militară, ajungând la gradul de locotenent-colonel. Demn de menționat este faptul că, în cadrul Ministerului israelian de Externe, aproximativ 30 la sută dintre angajați aparțin unor minorități naționale - druzi, circasieni sau beduini.

Continuare în pag. 4

Scrisoare de dragoste deschisă

Dragă Maya Simionescu,

Deși ne cunoaștem de atâta amar de vreme, aceasta este prima scrisoare pe care o primești de la mine.

Am aflat din presă că primarul Onțanu te-a ales printre cei mai de seamă doctori din București, pe care i-a premiat, într-o atmosferă pioasă, la Biserica Mărcuța. Îți felicit pe primar pentru alegerea sa, iar pe tine, pentru prielul pe care i l-ai oferit de a te alege. Sigur însă că, așa cum probabil îți amintești de la minunatul tău tată, bătrânul Matei Schertzer, unul dintre oamenii cei mai optimiști pe care i-am cunoscut vreodată, unui evreu nimic nu-i vine ușor, chiar atunci când primește un premiu. Trebuia să se întâmple ceva și chiar s-a întâmplat: pe tabelul dat publicității cu numele, profesia și funcția fiecărui medic premiat, la tine figurează simplu „evreică”. Nimic altceva. Nici faptul că ești membră a Academiei Române, că ai îndeplinit un excelent mandat de vicepreședintă a Academiei, nici că ești șefă, de ani îndelungați, a Institutului de Biologie și Patologie Celulară, nici un cuvânt despre perioada în care, alături de soțul tău, Nicolae Simionescu, ați lucrat cot la cot cu George Emil Palade, singurul Nobel român. „Evreică” - și-atât. Nu se știe cine a comis măgăria. În acest domeniu, mulți autori se mulțumesc să rămână anonimi, pentru că anonimul îi scutește de vină...

Am citit povestea asta uluit și revoltat. Primul impuls a fost să pun mâna pe telefon, să te sun, dar eram prea disperat pentru o convorbire de acest fel. Așa că am ales să-ți scriu o scrisoare deschisă de dragoste. Sigur că ar fi ridicol să-ți spun acum ceea ce aș fi putut să-ți spun când aveam amândoi câte douăzeci de ani. Viața a trecut, așa cum a trecut, și ceea ce nu s-a întâmplat la timp nu se mai poate întâmpla niciodată.

Scumpă Maya, aceasta nu este o scrisoare de amor, ci de prețuire pentru caracterul și intelectualitatea ta. Nu te supăra dacă un dobitoc, în loc să scrie pe Internet „academiciană”, a scris „evreică”. Probabil că asta este obsesia lui. Și lui Albert Einstein i s-a întâmplat așa. Și el, probabil ca să scape de ei, i-a trimis pe lună. Fără Einstein, pământeni ar fi rămas niște localnici. Iar fără tine, lumea științifică românească ar fi mai puțină și mai săracă. Iată pentru ce îți scriu: vreau să-ți cer îngăduința, scumpă prietenă Maya Simionescu, să te îmbrățișez și să te sărut fierbinte pe obrazul pe care ei te-au lovit...

AUREL STORIN

**BARUCH
TERCATIN 80**

PAG. 5

**O parabolă
evreiască**

Decernarea Premiilor „Haim și Sara Ianculovici” pe anul 2008

PAG. 5

Pe lista laureaților, din România: ● prof. dr. ANDREI MARGA, rectorul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca ● poetul ȘTEFAN IUREȘ, directorul Editurii „Hasefer” din București ● istoricul literar GEO ȘERBAN, realizatorul colecțiilor și edițiilor culturale speciale sub auspiciile revistei R.E. ● scriitoarea MARIA RADOSAV, autoarea lucrării „Livada cu rodii”

ISRAEL 60
REALITATEA EVREIASCĂ • NR. 296-297 (1096-1097) • 6 MAI - 5 Iunie 2008 (15 PAGINI)

Sase decenii de existență a Statului Israel
Viziunea sionistă s-a transformat în realitate
România și Israelul - 60 de ani de relații diplomatice neîntrerupte
„Israel 60” - o confirmare a marelui vis sionist

EDITIE SPECIALA 4

IOM HAAZMAUT la Bucuresti